

ILO « نه » اینان نمایندگان واقعی کارگران نیستند!

بنا به دعوت « جمعی از کارگران پیشرو تبعیدی در سوئیس » در روز سه شنبه 14 / ژوئن 2005 (/ خرداد ماه 1385) در زیر بارش شدید باران بیش از 200 تن از مدافعان حقوق کارگران و نمایندگان احزاب گوناگون از سراسر جهان در شهر ژنو مقابل سازمان ملل گرد هم آمدند ، شهروندان ژنو برای اولین بار طنین پر قدرت شعارهای متفاوت را به زبان فرانسوی در فضای شهر خود میشنیدند :

Délégation iranienne du travail dehors; dehors de OIT (ILO)

هیأت نمایندگی کارگری ایران از کنفرانس کار ، اخراج ، اخراج !

این گروه که از ساعت 10/30 صبح گرد هم آمدند، بطور مداوم تا ساعت 5 عصر در محل حضور داشته و پس از سر دادن شعار در نقض حقوق کارگران ایران ، اقدام به قرائت بیانیه های گوناگون کردند.

قسمتی از بیانیه « جمعی از کارگران پیشرو تبعیدی - سوئیس چنین است :

« ما احزاب ، سازمانها ، گروهها ایرانی در تبعید به همراه اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران ایران ، امروز در اینجا تجمع کرده ایم تا صدای اعتراض کارگران تحت ستم در ایران را به گوش سازمان جهانی کار ILO برسانیم (ILO) افرادی که در جلسات شما به عنوان هیئت نمایندگی رژیم اسلامی حضور دارند در هیچ انتخابات دمکراتیکی توسط کارگران ایران برگزیده نشده اند... »

گروهی موسوم به " جمعی از شرکت کنندگان در

تجمع اعتراضی چهارده ژوئن " در هم صدایی با فعالین کارگری در ایران (کمیته پیگیری ایجاد تشکلهای آزاد کارگری- کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکلهای کارگری- انجمن فرهنگی حمایتی کارگران- هیأت موسس احیای سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران- هیأت موسسین سندیکاهای کارگری - جمعی از کارگران ایران خودرو- انجمن کارگری جمال چراغی و...) در بیانیه خود ابراز کردند:

« ما هم صدا با " تشکلهای کارگری " و " فعالین کارگری " در ایران اعلام می کنیم : هیئت ایرانی شرکت کننده در نود و سومین اجلاس سازمان جهانی کار ILO نمایندگان کارگران ایران نیستند و در هیچ انتخابات دمکراتیکی از سوی کارگران بعنوان نماینده برگزیده نشده اند. این هیئت به تشکیلات " خانه کارگر " و " شوراهای اسلامی کار " وابسته است که تشکلی دولتی و کار فرمایی است و در تقابل با کارگران و تشکلهای مستقل کارگری قرار دارد....

ما خواهان قطع مذاکره سازمان جهانی کار با تشکلهای فرمایشی- دولتی هستیم و پیشنهاد می کنیم " تشکلهای مستقل کارگری " در ایران طرف مذاکره قرار گیرند. ... »

احزاب و گروه‌های شرکت کننده ذیل با قرائت بیانیه و توزیع حمایت نامه این گردهمایی اعتراضی را پشتیبانی کردند.

- 1- سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران ، حضور و اعلام حمایت
 - 2- کومه له- سازمان انقلابی زحمتکشان کردستان ایران، قرائت بیانیه
 - 3- سندیکای کارگری UNIA سوئیس، حضور و اعلام حمایت
 - 4- جمعی از کارگران پیشرو تبعیدی - سوئیس ، قرائت بیانیه
 - 5- جمعی از شرکت کنندگان در تجمع اعتراضی در چهارده ژوئن ، قرائت بیانیه
 - 6- حزب سوسیالیست ایران ، قرائت بیانیه
 - 7- حزب کمونیست ایران (م.ل.م) - شاخه پاریس ، قرائت بیانیه
 - 8- کارگران اینترناسیونالیست ایران ، قرائت بیانیه
 - 9- کانون دمکراتیک پناهندگان سوئیس ، قرائت بیانیه
 - 10- همبستگی جهانی دانشجویان شاخه سوئیس ، قرائت بیانیه
- کانون دمکراتیک پناهندگان یکی از فعالترین گروه‌های شرکت کننده در این تجمع اعتراضی بود که با تعداد زیادی از اعضا خود حضور یافته بود.

مجید مشیدی مسؤول این کانون در رابطه با انگیزه و اهداف کانون در این تظاهرات اعتراضی می گوید:

" در یکسال اخیر ما شاهد رشد روز افزون و ادامه دار مبارزات کارگری بوده ایم . هفته ای نبوده که ما با چند مورد اعتراض کارگری روبرو نشویم . کارگران واحدهای تولیدی و سایر کارخانه های بزرگ حول خواسته های گوناگون و به اشکال مختلف دست به مبارزه زده اند. مبارزات کارگران عمدتاً علیه بیکار سازی های وسیع ، مسئله اشتغال و به تعویق افتادن پرداخت دستمزد ها ، تعطیل واحدهای تولیدی و پاره ای خواسته های صنفی - اقتصادی دیگر بوده است.

در اینجا باید خاطر نشان کنم که ، رژیم اسلامی چیزی جز استثمار و فقر و فلاکت بیشتر برای طبقه کارگر به ارمغان نیاورده است. بنا بر این کانون دمکراتیک پناهندگان از ILO خواستار است که :
هیأتی از طرف سازمان بین المللی کار و کنفدراسیون بین المللی اتحادیه ها به ایران اعزام شوند تا وضعیت ناهنجار کارگران را از نزدیک بررسی کرده و گزارش خود را به اطلاع افکار جهانی برسانند. "

از دیگر احزاب فعال که حضور چشمگیری در این حرکت اعتراضی داشتند ؛ کومه له -سازمان انقلابی زحمتکشان ایران بود. خالد حسین زاده مسؤول تشکیلات سوئیس این سازمان در مورد اهداف حضور این سازمان می گوید :

" حزب ما همانگونه که در نامش نیز قید شده در اصل حزبی مدافع کارگران و زحمتکشان است . ما همواره و در همه حال از مبارزات کارگران در دستیابی به حقوقشان در هر شرایطی دفاع کرده ایم ، امروز ما به این دلیل در اینجا جمع شده ایم تا به ILO اعلام کنیم نمایندگان اعزامی از ایران ، نمایندگان " خانه کارگر " و " شورای اسلامی کار " هستند؛ اینها افرادی انتصابی اند که در سرکوب کارگران شرکت داشته اند و منتخبین کارگران نمیباشند، بنا بر این مدافع حقوق کارگران هم نیستند، بلکه حافظ منافع رژیم ایران و ناصبین خود میباشند. "

علیرضا نوایی نیز از گروه « جمعی از شرکت کنندگان در تجمع اعتراضی چهارده ژوئن » اهداف خود را این چنین گفتند :

هدف ما از شرکت در این تظاهرات شامل این موارد است :

1- چرا ایران را از ایست ناقضین حقوق کارگران خارج کرده است، ما به نشست اخیر سازمان جهانی کار اعتراض داریم ، و خواهان لغو کرسی وزارت کار ایران در ILO میباشیم.

2- هیأت اعزامی از ایران وابسته به " تشکیلات خانه کارگر " و " شوراهای اسلامی کار هستند این تشکلات کارگری نبوده و دولتی هستند، کارگران ایران در اول ماه مه امسال در استادیوم آزادی تنفر و بی اعتمادی خود را به این تشکیلات نشان دادند.

3- حسن صادقی و پرویز احمدی پنجکی از اعضاء هیأت ایرانی به دلیل حمله به مرکز سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران در 19 / 12 / 1384 در حوزه قضایی منطقه 11 تهران بدلیل ضرب و شتم فعالان این سندیکا تحت پیگرد قانونی قرار دارند.

همچنین هیأتی مرکب از آقایان علی مبارکی ، هوشنگ میر حسینی ، یداله خسرو شاهی و خانمها پروین حیدری و زری عرفانی نزدیک به 2ساعت با ILO مذاکره کرده و مدارکی را در محکومیت رژیم ایران و عدم صلاحیت نمایندگان آن ارائه کردند. پس از اتمام مذاکره آقای یدالله خسرو شاهی از کارکنان سابق شرکت نفت شرحی از مذاکره و مطالب مطروحه را برای جمع تظاهر کننده تشریح کردند.

خانم پروین حیدری از اعضاء این گروه در رابطه با مذاکره گفتند:

در واقع قسمتی از مذاکره در اعتراض به حضور نمایندگان ایرانی بود ، همچنین ما توضیح دادیم که کارگران حق تشکیل سندیکاهاى مستقل را ندارند، در قسمتی دیگر مسائلى مانند حمله به کارگران خاتون آباد و کشتن کارگران و مواردی از قبیل مسئله کارگران سقز بود، مطالبی در رابطه با موارد مشابه و غیره، ما خواهان رسیدگی به این موضوعات شدیم و در مورد اجازه تشکیل احزاب و گروههای کارگری مذاکره کردیم.

خانم کرتیس از معاونین ILO نیز تایید کرد که خود دیداری با گروههای کارگری غیر از نمایندگان رسمی و دولتی داشته و از نزدیک مسایل را بررسی کرده است. ایشان تاکید کردند باید همه موارد نقض حقوق کارگران بطور مستمر و مستند به ILO گزارش شود، و نامه ها خطاب به این سازمان باشد تا از نظر حقوقی بتواند پیگیر مساله باشد، بطور مثال کپی نامه اعتراض گروهی از کارگران به رئیس جمهور ایران مدرکی قابل قبول نیست در واقع باید تمام گزارشها از طریق سندیکاها و یا گروههای بین المللی کار به ILO نوشته شود . همچنین در باره خروج نام ایران از لیست نقض حقوق کارگران گفتند که چنین لیستی وجود ندارد!

وی ذکر کردند که نتایج مذاکرات ILO با هیئت ایرانی در روز جمعه 17 ژوئن بر روی سایت این سازمان منعکس میگردد. گروههای کاری برای ارسال و تماس با ILO میتوانند با آدرس ذیل تماس برقرار کنند :

Karen CURTIS

Deputy Director of International Labour Standards Department Responsible
for freedom of Association

Telephone: 0041/ 227997090

Fax: 0041/227997670

Email:curtis@ilo.org

www.ilo.org

مسعود تقی نجات- ژنو
14/ژوئن /2004 (24 خرداد 1384)